

Ik had de luxe om persoonlijk ervaring met thuisonderwijs te hebben. Vanaf mijn vierde ging ik zoals de meeste kinderen in Nederland naar school. Rond mijn zesde veranderde het werk van mijn vader en gingen wij vaker met hem op reis. Na 2,5 jaar op school gezeten te hebben, begonnen mijn ouders mij thuisonderwijs te geven. Rond mijn dertiende begon ik mijn educatie meer in eigen hand te nemen. Ik plande mijn vakken zelf in en zocht het materiaal daarvoor op, uiteraard onder leiding van mijn ouders en met aanvullingen van hen.

Vlak voor mijn 16e verjaardag begon ik bij 'The Open University' aan mijn 'Open Honours degree' (een BSc) in astronomie en 'creative writing'. In juni 2021 ga ik deze afronden als 19-jarige en ben dan van plan in september in Groot-Brittannië biologie te gaan studeren. Naast mijn studie werk ik in het serviceteam van Siilo medical messenger als Duits/Nederlands/Engels correspondentente en vertaler, en ook zit ik in het Excellence Programma van de Muziekschool Amsterdam met het spelen van harp. Tot voor kort heb ik online 'science' bijles in het Engels gegeven.

Ik ben viertalig opgegroeid, mijn moeder is Oostenrijks en daardoor is mijn moedertaal Duits, mijn vader komt uit Zuid-Afrika en met hem spreek ik Afrikaans. Buitenhuis spreek ik met iedereen Nederlands en omdat mijn ouders vroeger vooral Engels met elkaar spraken, heb ik Engels van de gesprekken tussen hen opgepikt. Ik studeer nu in het Engels en ben bezig Spaans en Mandarijn te leren.

Ik ben helemaal voor toezicht, maar dit moet met mate gebeuren.

Wij leven in een wereld die drastisch aan het veranderen is. Voor deze nieuwe wereld hebben we burgers nodig die anders denken en anders werken. Als de CoVid-19 pandemie ons iets geleerd heeft, is het dat wij als wereldbevolking samen moeten veranderen om ons leefgebied te onderhouden en te beschermen.

Het huidige schoolsysteem brengt burgers voort die geen plezier meer in leren hebben (ik ken niemand die in Nederland op school zit of zat, en die graag leert). Wij trainen onze bevolking om op korte termijn informatie te onthouden, maar niet om de stof echt te leren en begrijpen. Onderzoek heeft aangetoond dat leerlingen met goede cijfers voor een toets (in Nederland is dat dus een 9 of 10), de stof die ze voor deze toets leerden, na drie maanden bijna volledig waren vergeten, en amper een 5 haalden.

In een wereld waarin computers en machines het meeste werk kunnen overnemen, of dit nu fabriekswerk is of een essay schrijven, hebben we creatieve, kritisch denkende en goed communicerende mensen nodig. In deze wereld zijn vaardigheden bijna belangrijker dan kennis. Dit betekent natuurlijk niet dat er verder geen kennis opgedaan moet worden, maar het vraagt wel om een herevaluatie van ons onderwijssysteem.

De flexibiliteit om vanuit de hele wereld onderwijs te kunnen krijgen is een luxe die ondersteund en niet verboden moet worden. Als men over het Romeinse Rijk leert in de stad Rome, geeft dit het vak veel meer diepte, en deze reizen kunnen als soort 'schoolreizen' gezien worden. Ook de kans om in meer dan één taal thuisonderwijs te kunnen krijgen is niet alleen verrijkend, maar geeft het kind ook meer opties in latere onderwijs- en werkmogelijkheden.

Om van meer dan één persoon onderwijs te krijgen, heeft mijn leven ontzettend verrijkt. Zo heb ik van mijn moeder (gepromoveerde geneticus) biologie, natuurkunde, scheikunde, Duits en geschiedenis gekregen. Van mijn vader (ingenieur) wiskunde, programmeren en geometrie, van een

familievriendin (taalkundige) Nederlands, van een familievriendin economie, van mijn oma (kunsthistoricus) kunstgeschiedenis, van mijn tante Duitse literatuur en poëzie, van mijn opa (patholoog) anatomie en Afrikaans. Tekenen, schilderen en beeldhouwen heb ik 12 jaar lang bij Artis Ateliers gevolgd. Aanvullend heb ik bij diverse musea (de Hermitage, het Rijksmuseum, het Van Gogh Museum) workshops en cursussen gevolgd. Ook heb ik diverse cursussen van universiteiten gevolgd op platformen zoals Coursera en heb ik systemen als Khan Academy gebruikt. Deze hebben mij erg geholpen om op mijn 15de aangenomen te worden bij mijn universiteit. Ik weet niet hoe u dat ziet, maar voor mij is het zinvoller om genetica te krijgen van een geneticus en kunstgeschiedenis van een kunsthistoricus dan andersom...

Ik heb ontzettend veel mogelijkheden gehad door thuisonderwijs te krijgen. Ik kon buiten de Nederlandse vakantie andere landen bezoeken. Ik werd geïnterviewd door meerdere kranten, heb aan een flashmob deelgenomen en heb een toespraak gegeven op een milieuconferentie (Nudge). Maar een van de grootste voordelen was dat de transitie naar mijn studie ontzettend makkelijk voor mij was. Omdat ik gewend was mijn eigen tijd in te plannen, was deze verandering niet zo ontzettend groot voor mij en ik vaar nog altijd zeer goed. Dit voordeel hadden al mijn vrienden die in het Nederlandse schoolsysteem opgeleid werden helaas niet. Ik ken niemand voor wie de transitie van school naar studie met zo weinig hobbels in de weg plaatsvond, zoals bij mij.

Samenvattend: thuisonderwijs moet mogelijk gemaakt worden voor iedereen die daar bewust voor kiest. Toezicht is belangrijk, maar er zijn grenzen - gezinnen moeten ook in andere talen behalve Nederlands onderwijs kunnen geven, gezinnen moeten de kans hebben om dit onderwijs ook op andere locaties in de wereld te kunnen volgen, leerschema's moeten meer flexibiliteit geven en de controle ervan moet minder tijdrovend zijn. Bovendien moet het onderwijs ook door meer dan een persoon gegeven kunnen worden. Ieder land, iedere stad, iedere familie en ieder kind is anders en het is van belang voor iedereen een goed systeem te vinden. Thuisonderwijs is een uitstekende optie om zeer goed opgeleide, flexibele en intelligente burgers op te voeden, hetgeen zeker ook in uw voordeel zal zijn.

Met vriendelijke groet,
Malaika Erasmus